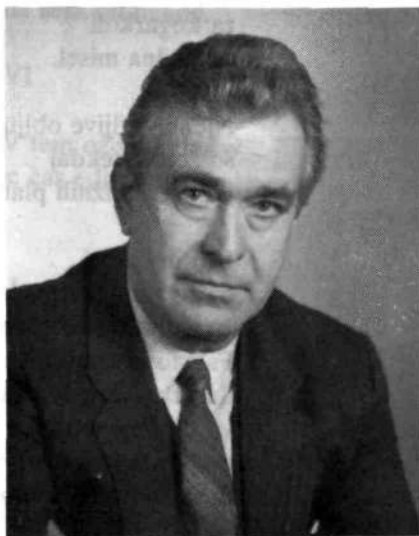

jeta dve moji oceni. Prva o tem, da v Srbiji po zmagi socialistov ne bo miru, in druga, da se bliža odločilen spopad, ki bo privedel do dokončnega propada srbske hegemonije.

L. Peterle: Besede, ki sta jih v teh dneh povedala g. Borislav Jović in Slobodan Milošević, pa tudi njuna dejanja ob tem, so ponovno prepričljivo pokazala, da vidi sedanje srbsko politično vodstvo samo dve izbiri – obvladovanje Jugoslavije kot celoto ali velika Srbija. Ne enega ne drugega ni mogoče uveljaviti brez sile. Če se Srbija poslavlja od koncepta Srboslavije, je to pomembno olajšanje, način in posledice tega poslavljanja pa so lahko zelo nevarne.

Slovenski politični cilji ostajajo ob teh dejstvih nespremenjeni. To, da se je 15. maj zgodil dva meseca prej, narekuje na poti do slovenske samostojnosti dodatno pozornost in pospešitev nekaterih dejavnosti.

Miscelanea

France
Vurnik

AVE, BRALEC! Vzemi te pesmi v roke
v tihi uri samote.
Beri, razmišljaj in vrzi v peč
vse iverje miselne gmote!

Kakor ptič feniks
boš vzprhotal v višave
ali pa –
kar bi bilo še najlepše –
v svoje samotne dobrave.

V BREZZRAČJU I

V tem gluhem
 izmikanju,
 izogibanju
 drug drugega,
 preziru in
 tavanju
 po labirintu
 brezizhodnosti
 je čakanje na pomlad
 zvezdni utrinek.
 Vem, da me bo ukanila,
 da v njeni točki
 na elipsi
 ni predvidena
 za kogarkoli
 odrešilna misel.

Njene varljive obljube
 so že od nekdej
 jetnice knjižnih platnic.

Biti in čakati,
 da se zemlja ogreje.
 Vse drugo je slepilo:
 Faustova samoprevara,
 dekletov beg čez morje
 v obljubljeni deželo;
 ne biti, kar si:
 premagovalec težnosti.

II

Bog je u-bog,
 obsojen na vrnitev,
 ostaja strog,
 čeprav dognan za ukinitev.

III

Odmik se širi,
 brezzračje se šopiri

v gneči duš
usahli so srca izviri.

IV

Bolečina v prsih opominja:
čas mineva,
v njem iz cveta sad
vsekakor dozoreva.

V

Še kličem moč
in njen izziv
bo kriv,
da sem in
da sem bil nekoč.

VI

V tem oženju glasov
je čas edino upanje presnov.

NIČ NOVEGA POD SONCEM

Horde se zbirajo,
fantje marširajo;
tekla bo kri
ljudem pred očmi.

Kam se vsem tako mudi?

DAVEN SPOMIN

Stoji pod obokom na desni strani
s klobukom v rokah,
sveče utripajo na oltarju svetega Boštjana
s puščicami v levem stegnu,
sili mu v oči,
on pa jih obrača na levo stran,
tam sedi ob materi pšenično dekle,
vstaja in mrmra molitve.
Daleč je do nje,
zdaj se ozira na črnolasega kaplana na prižnici,

ki vsaja med njiju težke, ločevalne besede:
Eče bi ded naš ne segrešil...
... nikolje že pečali ne imuji...
 Počasi vzprhutavajo pod oboke,
 kot skale se valijo na njegovo dušo,
 ko pa sliši
sursum corda
 si oddahne.
 Toda Helena strmi v svetega Jurija,
 ki bo na belem konju prišel ponjo
 takoj ko bo posekal vse tri glave zmaju;
 on pa še nima svojega konja.
 Samo plug in vola,
 da se družno potita
 po ilovnatih lehah.
Ite, missa est!

Tone
Partljič

Morski pes Reks

1.

Otok Kilo je nekaj posebnega. Pravijo, da se vsak, ki ga samo vidi ali pa preživi kak dan na njem, zaljubi vanj. O tem so najbolj trdno prepričani domačini, pa tudi tisti redki turisti, ki so ga že doslej spoznali. Večina današnjih od morja, jaht, srfanja obsedenih turistov pa ga šele spoznava. Ker ga najdeš samo na natančnih navigacijskih kartah in specialkah, se zgodi, da se skoraj nepričakovano kdajpak-

daj zapelje mimo razkošna jahta in ljudje na njej so presenečeni in vznemirjeni.

- O, wonderfull, kako lep in zelen otok!
- Majhen in srčkan!
- Ustaviva se!

– Ne, ostaniva tukaj vse življenje! Daleč od vseh. Naj hudič vzame tvojo tovarno zobnih krtačk v Resenheimu, ostaniva tu, Kurt, vse življenje! Samo midva!